Vrăjitorul (IV)

On August 21, 2010

Învață să conduci „întâmplarea", ca să poți adăuga o valoare considerabilă rolului pe care ți-l asumi.

Contele de Monte Cristo a fost foarte abil în a-și construi strategia. A fost capabil să scruteze sufletul și caracterul dușmanilor săi, citindu-le intențiile la fel de ușor cum un general poate citi un plan de război. I-a ademenit pe aceștia în magicul său plan plin de capcane, strecurându-se în viața lor ca o fantomă, bântuindu-le mereu conștiința, semănând confuzie și furie în sufletele lor, secătuindu-i astfel de toate puterile înainte de a-i distruge.

Vrăjitorul era o ființă umană, însă puterile lui formidabile l-au transformat aproape într-un Dumnezeu. Era un personaj învăluit în mister, protejându-se astfel foarte bine împotriva oricăror încercări de subminare a puterii sale. El s-a folosit cu dibăcie de un nume fals că să-și ascundă adevărata identitate, păstrându-și aparența nevinovată. Dar vrăjile sale erau la fel de eficiente ca săgețile, suficient de puternice să le străpungă scutul dușmanilor săi. Toți aceștia au fost neputincioși și incapabili să pătrundă în zona mocirloasă a magiei sale și să înlăture suferințele pe care le abătea cu multă abilitate asupra lor.

Leadership: Efectul de creștere al performanțelor tale este pus în valoare de o compoziție perfect simetrică a destinului, justificând poziția ta de a adăuga noi măsuri la datoria față de promovarea puterii?

Vrăjitorul avea puterea de a-și controla dușmanii, stârnind în ei frica dar și fascinația cu acțiunile și comportamentul său enigmatic. Toți s-au simțit prinși în capcană, incapabili de a se elibera indiferent cât de mult s-ar fi zbătut. Totul în jurul lor s-a prăbușit complet, atitudinea lor fiind destul de sceptică în ceea ce privea viitorul lor. La fiecare pas pe care-l făceau simțeau în adâncul sufletului teama puternică că li se apropie sfârșitul, asemenea unor șoareci speriați prinși în capcană. Nu au putut întrezări pânza de falsuri și minciuni pe care vrăjitorul o țesuse în jurul lor, iar asta i-a pus într-un pericol de moarte.

Totul s-a potrivit, într-adevăr, foarte bine. Vrăjitorul era un diversionist foarte priceput. A reușit să strângă lațul în jurul dușmanilor săi, care nu au mai găsit puterea să-i țină piept. Toată stăruința lui a dat roade. Totul s-a întâmplat exact după cum prevăzuse, după strategia pe care și-a construit-o cu multă abilitate și măiestrie, cu delicatețe și răbdare. Era un șir nesfârșit de întâmplări și fapte, de evenimente, de simboluri, de măști, de apariții misterioase, de schimbări de situații, toate dând impresia că duceau spre un drum greșit. Însă, ciudat, între toate acestea a existat o legătură misterioasă, care a servit la atingerea scopurilor sale.

Compoziția perfect simetrică a destinului, pentru a putea fi completă, trebuie să aibă un sens mai larg de organizare a lucrării Divine, prin ieșirea în lume la misiune. Contele a devenit un soi de angajat al unei misiuni în care cerințele de evadare sunt ceva mai greu de îndeplinit, fiindcă mai întâi a trebuit să joace un joc numit: "Party for Your Rights", care i-a pus mintea la contribuție și l-a făcut să fie mereu atent unde pune piesele într-un decor plin de mister, emoție și suspans.

Leadership: Îți modelezi identitatea după criteriile propriilor orientări, într-o manieră distorsionată sau transparentă?

Omul care evoluează în medii aspre va beneficia de un capital dominant apropiat de cultura "reglărilor de conturi", care îi va asigura succesul intimidant, dependent de virtuțile autorității

care se opun viciilor ascunse pe care falsa moralitate i le poate induce. Cultura reglărilor de conturi intră cumva în conflict cu stilul pozitiv de conducere, dar pune mai bine în aplicare normele vehiculate de gândirea care se autoanalizează. Modul de reacție în fața diferitelor provocări devenind, prin aceasta, mult mai puternic și mai complex.

Cel care acordă valoare leadershipului, răspunzând mai bine la solicitările și provocările exterioare, poate genera atitudini de refuz când vine vorba de a se prezenta în fața lumii drept un apărător al valorilor. Ceea ce reflectă, de fapt, diviziunea lui în două laturi: una distorsionată (când realitatea nu corespunde cu idealul sau imaginea ta) și cealaltă transparentă (în măsura în care îți faci cunoscute acțiunile și planurile). Dar totodată reflectă opoziția între ceea ce este mai valoros la el și ceea ce este total lipsit de valoare.

Un fel de superioritate rațională pe jumătate construită, puțin vulnerabilă, care exclude aproape total elementele inferioare ale identității personale, datorată unei orientări care permite accesul falsificat la o posibilă înțelegere veritabilă a vieții, dar care întărește abilitatea de a face lucrurile să se întâmple după voia sa.

Orientările pe care le adopți în materie de control a accesului la superioritate spun ceva despre propria ta atitudine, oferind criterii de ordonare a elementelor de valoare disparate, plasându-le într-o configurație mai cuprinzătoare. În sensul acesta, orientările personale nu se raportează cu adevărat doar la viitorul plămădit din prea mult sine, ci la prezentul plămădit din neputința de a te opune unei reformări negative, din neputința de a te opune dorințelor orgolioase de autodepășire.

Iar leadershipul moral nu se pune bine în acord cu intențiile întortocheate de a trata cu ostilitate orice ți se întâmplă sau cu încercările a cultiva confuzii în jurul noțiunii de „Self". Totuși, leadershipul nu exclude niciodată din ecuația de succes strategia și capacitatea de a pune în mișcare evenimentele în favoarea ascensiunii personale.

Leadership: Ştii să pui în mișcare evenimentele în favoarea ta, rămânând fidel unor acțiuni care nu-și optimizează câștigul decât prin multiplicarea mizei pusă în joc?

Evenimentele ciudate care s-au succedat au fost numai rodul unui vrăjitor. Lucrurile s-au schimbat în viața dușmanilor săi cât ai clipi, înainte ca ei să se poată obișnui cu ideea. Deși zilele n-au fost niciodată la fel una cu cealaltă, vrăjitorul a reușit însă, printr-una din acele taine de nepătruns, să facă în așa fel încât dușmanii săi să se obișnuiască cu ideea că totul se repetă – așa le-a distras atenția de la ceea ce se întâmplă cu adevărat în jurul lor - iar totul se întâmpla cu un anumit motiv.

Voința nemărginită a Contelui de Monte Cristo, combinată cu infailibilul său fler, au pus în mișcare forțe misterioase - modalități prin care să-i amăgească și să-i deruteze pe dușmani, urzind împotriva lor o vrajă atât de puternică încât aceștia, neputând să-i ghicească intențiile, siliți de împrejurări și încremeniți de uimire, n-au opus nicio rezistenta. El a fost stăpânul acelui lanț de evenimente care s-au succedat cu repeziciune zi și noapte, iar procedurile lui de lucru au fost nedetectabile.

Pentru că succesul tău în leadership să fie deplin, trebuie să devii un vrăjitor, asemenea Contelui de Monte Cristo. Trebuie să știi să conduci întâmplarea, să știi să conduci firul evenimentelor în favoarea ta, după strategia pe care ți-a construit-o cu multă abilitate și măiestrie, cu delicatețe și răbdare. Trebuie să pui în mișcare acele forțe misterioase care să facă posibile toate "minunile" tale.

Dar pentru asta este necesar să fii cât se poate de meticulos în alegerea căilor de acțiune pe care le urmezi și să nu acționezi niciodată întâmplător, chiar dacă poți da senzația asta. De

asemenea, trebuie să te bazezi numai pe date concrete și cuantificabile, nu doar pe flerul tău. Ţine cont de faptul că cel mai mic accident, cea mai mică nepricepere, poate distruge rapid orice strategie oricât de bine ar fi ea pusă a punct.

Miza pusă în jocul de-a vrăjitorul este să deții controlul prin prefacerea materialului intuitiv complex „de semne ale unui mister deschis" într-un construct psihologic lateral cu trăsături naturale.

Concluzie: Un lider excelent știe să conducă întâmplarea (aceasta este adevărata artă în leadership) dar atenție, el nu conduce niciodată la întâmplare.

Strategia sa este totdeauna pusă la punct și ceea ce pare întâmplător nu este niciodată întâmplător, acest lucru însemnând că are capacitate de a intui, respectiv de a prevedea rezultatele acțiunilor sale cât și abilitatea de a se orienta rapid luând măsurile adecvate în situații care modifică planul său inițial.

Analiza atentă a cauzelor și efectelor acestora, intervenția promptă ori de câte ori există o abatere de la planul inițial, sunt esențiale.

* Notă: Alexandre Dumas - *Contele de Monte Cristo* , Editura Tineretului, 1957.

Source: https://neculaifantanaru.com/vrajitorul-IV.html